Влада – Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ



№ 170 (1420) ♦ Субота, 14 вересня 1996 року ♦ Ціна договірна

Проблеми Європи XXI століття
можна обговорити в Києві

Як уже повідомляла наша газета, в Києві розпочав роботу семінар «Регіональна безпека і стабільність». Учасники форуму, представники Північноатлантичної Асамблеї, Верховної Ради України, уряду нашої держави, міжнародних організацій з інтересом вислухали виступ Голови Верховної Ради України Олександра Мороза.

Виступ Голови Верховної Ради України Олександра МОРОЗА на семінарі Північноатлантичної Асамблеї «Регіональна стабільність і безпека»

(13 вересня 1996 р., м. Київ)

Шановні пані та панове!
Дорогі колеги і друзі!

Проведення в Києві міжнародного семінару з проблем регіональної стабільності та безпеки, організованого Верховною Радою України й Північноатлантичною Асамблеєю (міжпарламентською організацією Атлантичного альянсу), є важливим і необхідним заходом. Семінар привернув увагу багатьох провідних спеціалістів, широких кіл громадськості, бо питання нинішньої європейської безпеки і Європи XXI століття є підвалинами нашої евненості у спільному майбутньому, визначатимуть характер міждержавних відносин на рспективу, істотно впливають і впливатимуть на створення дійових механізмів з метою локалізації та остаточного врегулювання наявних конфліктів і запобіжників виникнення нових в інших регіонах континенту.

(Закінчення на 3-й стор.).

Центр віднині конституційний

Депутатські групи «Центр» і «Державність» вирішили об'єднати зусилля на законотворчій ниві. Нове об'єднання зареєстроване під назвою «Конституційний центр» і налічує 49 народних депутатів.

Про це повідомив на прес-конференції 12 вересня голова нової депутатської групи Михайло Сирота. У розмові з журналістами взяли участь інші представники цієї групи: Валерій Череп, Ігор Юхновський та Володимир Яворівський.

Про ще одне депутатське об'єднання повідомив на сесії Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Віднині депутатська група «Аграрники за реформи» і фракція Селянської партії України утворили нове об'єднання «Аграрники України».

Старт починається у Дніпропетровську
Президент та Прем'єр відвідали космічну столицю держави

Президент України Леонід Кучма відвідав Дніпропетровськ. Почалося перебування Леоніда Даниловича в «рідних стінах» з події і хвилюючої, і багатообіцяючої. Разом з Прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком Президент узяв участь у відкритті Національного центру аерокосмічної освіти молоді України. Центру, наявністю якого навряд чи можуть похвалитися провідні держави світу.

(Закінчення на 2-й стор.).





На знімках: під час семінару.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

Ялинкова прикраса — шматок антрациту

11 серпня о 5-й годині ранку 4 зміна бригади гірників очисного вибою Василя Григоряна піднялася на-гора. Зустрічали їх як героїв. Третя дільниця шахти імені Вахрушева виробничого об'єднання «Ровенькиантрацит» першою в Україні виконала річний план: видобуто 455,5 тис. тонн вугілля.

Біля традиційної «новорічної» ялинки, де зібралося багато людей, згадали, що дільниця, очолювана Сергієм Дородних, успішно працює протягом 5-ти років, постійно збільшує вуглевидобуток. Наприклад, план 1996 року удвічі перевищує план 1995 року.

Нині середньодобове навантаження на вибій тут становить 2100 тонн вугілля, чого рідко яка бригада шахтарів України досягала і в найсприятливіші роки...

Красномовне порівняння, хто як працює: третя дільниця шахти імені Вахрушева нинішнього року видобула вугілля мало не вдвічі більше, ніж у цілому всі шахти сусіднього виробничого об'єднання «Антрацит».

Мораторій на ціни відмінено

Уряд України пішов на відміну свого рішення про введення на час проведення грошової реформи мораторію на підвищення цін, переконавшись у тому, що в країні склалася нормальна цінова ситуація.

Про це заявив заступник міністра економіки України Віктор Кальник, коментуючи рішення уряду відмінити з 11 вересня свою постанову про мораторій на підвищення цін на період з 28 серпня по 1 жовтня 1996 року у зв'язку з введенням нової грошової одиниці —гривні.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі Кабінету міністрів, заст. міністра підкреслив, що мораторій на підвищення цін вводився ще до початку проведення грошової реформи як превентивний захід проти можливої паніки та стрибка цін на споживчому ринку.

Однак, сказав В. Кальник, уже з перших днів реформи з повідомлень контролюючих органів стало ясно, що уряд повністю контролює ринкову обстановку та хід впровадження гривні. «У зв'язку з цим відпала необхідність продовжувати введене до 1 жовтня обмеження на ціни», — підкреслив він.

Блакитне паливо Криму

Важливе відкриття зробили розвідники морських надр Кримського державного виробничого підприємства «Чорноморнафтогаз»: у верхніх крейдових відкладах морського дна виявили промислові запаси газу.

Досі верхні крейдові шари чорноморського дна не вважали газоносними. А розташовані над ними так звані майкопські поклади хоч і містять газ, але його так мало, що освоєння цих структур вважалося безперспективним. І ось тепер цю точку зору доведеться змінити. Під час буріння свердловини на структурі Шмідта після обробки призабійної зони соляною кислотою з верхніх крейдових відкладів одержано промисловий газ. Його дебіт — 100 тисяч кубометрів за добу.

За словами генерального директора «Чорноморнафтогазу» Миколи Ільницького, це відкриття докорінно змінює підхід до освоєння ресурсів Чорного моря і додає колективу та й всім кримчанам оптимізму.

Запаси нового родовища ще уточнюються. Якщо зараз на півострові одержують з морського дна 650 мільйонів кубометрів газу за рік, то після освоєння нового родовища стане можливим збільшити видобуток більш як на мільярд кубометрів.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
Про нагородження відзнакою Президента України «Орден князя Ярослава Мудрого»

За видатні особисті заслуги перед Українською державою в галузі оборони, створенні ракетно-космічної техніки та у зв'язку з 90-річчям від дня народження **постановляю:**

Нагородити відзнакою Президента України «Орден князя Ярослава Мудрого» V ступеня колишнього генерального директора виробничого об'єднання «Південний машинобудівний завод», м. Дніпропетровськ, професора МАКАРОВА Олександра Максимовича.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
10 вересня 1996 року.

У номер

Пропонуємо ЄС працювати пліч-о-пліч

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з членом Європейської Комісії Хансом ван ден Бруком, який відповідає в Комісії за розвиток відносин з країнами Центральної та Східної Європи і державами — учасниками СНД. Основною темою розмови стало співробітництво Європейського Союзу з нашою державою.

Ханс ван ден Брук засвідчив свою повагу «дійовій демократії України — її парламентові». Він виявив інтерес до тих соціально-політичних процесів, які почали розвиватися в нашій державі після прийняття Основного Закону.

За словами Олександра Мороза, головним завданням парламенту нині є «адаптація Конституції до тих економічних та політичних перетворень, які очікують Україну на шляху подальшої інтеграції до Європейського Союзу». Вже прийнято 50 законів, що опосередковано сприяють таким інтеграційним процесам. Отже, у відносин України і ЄС є непогане майбутнє, вважає Голова Верховної Ради.

Старт починається у Дніпропетровську

(Початок на 1-й стор.).

Ще у 1991 році за підтримки ракетного виробничого об'єднання «Південний машинобудівний завод», а також конструкторського бюро «Південне» у Дніпропетровську виникла громадська освітня організація, котра почала сприяти розвитку творчих здібностей тих дітей і підлітків, які виявляли хист та інтерес до знань, досліджень і навіть освоєння космосу. Згодом ця організація й переросла у всеукраїнське аерокосмічне молодіжне об'єднання «Сузір'я», що швидко згуртувало навколо себе талановитих юнаків та дівчат із багатьох міст і сіл України.

І ось — відкриття національного освітнього молодіжного аерокосмічного центру, науково-навчального закладу в царині ракетобудування і космонавтики, що має забезпечити потужний інтелектуальний потенціал нашої молодої держави. Не випадково з цієї нагоди у Дніпропетровськ прибули відомі в колишньому Союзі ракетобудівники Володимир Уткін та Юрій Семенов, космонавти Олександр Серебров та Олександр Стрекалов.

Почесний гість свята — Олександр Максимович Макаров — людина, чиє легендарне життя тісно пов'язане з виникненням і становленням ракетно-космічного концерну — Південного машинобудівного заводу. Дніпропетровськ сьогодні — космічна столиця України, і в цьому велика заслуга О. Макарова. Нещодавно Олександр Максимович святкував ювілей — 90 років від дня народження, з чим шановного ветерана і привітав Президент України Леонід Кучма, а також учасники цієї неперєсічної події.

Президент та Прем'єр-міністр відвідали Південний машинобудівний завод. І тут мова йшла про те, щоб питання космічного розвитку України не відкладати до кращих часів, а розв'язувати сьогодні. Можливості та умови для цього є, підприємство та конструкторське бюро залучені до здійснення не лише національної космічної програми, а відразу й до кількох міжнародних, котрі передбачають цікаві старти і освоєння унікальної техніки та космічного простору.

Парламентська хроніка

Закон є закон. І його поважати треба. Навіть чиновникам

Уже початок обговорення проекту закону «Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами», який вніс на розгляд сесії Кабінет міністрів, засвідчив певні тенденції в діяльності уряду. Чимало депутатів, загалом підтримуючи позицію урядовців, звернули увагу на те, що постанови Кабінету міністрів часто суперечать прийнятим законам. Зокрема, народний депутат Петро Шейко звернувся до доповідача, голови Держхарчопрому Леоніда Сваткова з проханням: «**Щоб ви й уряд діяли в межах права». Законом було передбачено виробництво спирту з давальницької сировини, проте уряд своєю постановою зупинив дію законодавчого акта.**

І все-таки більшість народних обранців підтримала законопроект. Наступне питання порядку денного теж засвідчило, що депутати уважно відстежують процеси, які відбуваються у правовому полі України. Кабінет міністрів вніс проект постанови Верховної Ради, де законодавчому органові пропоновано змінити власне рішення і заднім числом ввести акцизну марку на напої міцністю більш як 8,5 градуса. Однак Комісія ВР з питань фінансів і банківської діяльності, яка готувала цей акт до розгляду на сесії, звернула увагу на недостатнє обгрунтування цього рішення. Окрім того, співдоповідач В'ячеслав Сокерчак наголосив на тому, що 11 липня ц. р. депутати у своїй постанові зазначили:

Денне й вечірнє засідання 12 вересня

«Кабінет міністрів і надалі приймає нормативні акти, які суперечать чинному законодавству». Проте уряд висновків не зробив. Депутат навів ряд конкретних постанов уряду, що руйнують законодавство України.

Схоже, саме це змусило Віктора Суслова поставити запитання: «Чи має право уряд, керуючись, безумовно, благородною метою поповнення бюджету, порушувати закони»? Він навів приклад, коли представник уряду, виправдуючись, заявив на засіданні комісії ВР, що **«Кабмін керувався не законом, а інтересами держави». На думку голови Комісії з питань фінансів і банківської діяльності, під цим приводом декотрі можуть не тільки руйнувати правове поле, а й порушувати Конституцію держави. «Будь-який чиновник має керуватися законом і поважати закон»,** —наголосив Віктор Суслов.

Депутат В. Олексеєнко вніс пропозицію, щоб у проектах законодавчих актів, які готує уряд, обов'язково були розрахунки майбутніх надходжень до бюджету й куди ці кошти спрямовуватимуть, щоб потім ніхто не звинувачував Верховну Раду у зволіканні з розглядом питань.

Ряд депутатів у своїх виступах звернули увагу на суперечливість обгрунтування введення акцизної марки на вітчизняні тютюнові вироби з 1 жовтня ц. р. Окрім того, вони вважають, що уряд своїми діями може завдати збитків державі, бо для арбітражних судів норма закону вища, ніж рядок урядової постанови, який цю норму вилучає або змінює. Саме тому Верховна Рада відхилила проект постанови, запропонований Кабінетом міністрів, а підтримала проект рішення, винесеного на депутатський розсуд Комісією з питань фінансів і банківської діяльності. У ньому, зокрема, ВР звернулася до Президента України як гаранта Конституції з пропозицією вжити заходів до урядовців, які порушують чинне законодавство.

Згодом народні обранці розглянули ще кілька питань, пов'язаних з економічними проблемами. Внесено зміни до Декрету Кабінету міністрів «Про прибутковий податок з громадян». Відтепер пеня за невчасну сплату податку становитиме подвійну облікову ставку Нацбанку. Як зауважив Олександр Єльяшкевич, це — своєрідний експеримент, бо розміри штрафів і пені мають бути не надто малі й не надто високі, а оптимальні.

Верховна Рада внесла зміни до своєї постанови від 4 лютого 1994 року «Про перелік товарів (продукції), на які встановлюється акцизний збір, та ставки цього збору». Зміни «зачепили» й постанову «Про встановлення стипендій Верховної Ради України курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів».

На засіданні розглянуто ряд інших важливих законодавчих актів.

Володимир КОРОЛЮК.

Дружба перемогла. Після поіменного голосування

Ранкове засідання 13 вересня

У залі зареєстровано 320 народних депутатів. Роботу пленарного засідання за п'ятничною традицією розпочали з оголошення запитів. В основному вони стосувалися питань податкової політики та зайнятості населення. Голова Комісії з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов виявив і готовність позаплановго доповісти два законопроекти: про внесення змін до статті 22 Закону України про зайнятість населення; про формування фонду для здійснення заходів з ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення. Але парламентарії не підтримали ініціативи комісії, очолюваної Сусловим, — розгляд цих питань перенесли на наступний тиждень.

Потім депутати приступили до розгляду проекту закону України про ратифікацію Конвенції між урядом України і урядом Естонської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно. Доповідач — голова Державної податкової адміністрації України Віталій Ільїн підкреслив, що суть запропонованого законопроекту — зменшення податкових перешкод для закордонних інвестицій. З таким твердженням дозволили собі не погодитися депутати, котрі взяли участь в обговоренні доповіді Віталія Ільїна. Представник «Реформ» Олександр Єльяшкевич оприлюднив суму естонських інвестицій — аж 1 мільйон 200 тисяч доларів. Навряд чи Конвенція їх збільшить. Навпаки, Естонія, за словами пана Єльяшкевича, матиме можливість вивозити капітал з України. Принаймні згідно з цією конвенцією створюються сприятливі умови для стимулювання таких процесів. О. Єльяшкевича підтримали й інші промовці. Охарактеризувавши Конвенцію як таку, що не відповідає інтересам України. Виходячи саме з економічних обставин, депутати не проголосували за ратифікацію Конвенції. Не підтримали парламентарії і наступний аналогічний законопроект —про ратифікацію угоди між урядом України і урядом Республіки Вірменія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно. Тоді депутат Орест Климпуш запропонував ще раз — поіменним голосуванням — вирішити долю двох законопроектів у комплексі: з огляду на міжнародний імідж України. Солідні аргументи вплинули: поіменна реєстрація підтвердила готовність українських депутатів заради іміджу своєї держави дружити і з естонцями, і з вірменами. Обидві конвенції ратифіковано.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Добрий міністр марнотратником не буде?


Андрій СЕРДЮК

***Цього тижня** громадськості були представлені два нові міністри — охорони здоров'я і соціального захисту. Андрія Сердюка (призначеного Указом Президента 5 вересня 1996 року) співробітникам Міністерства охорони здоров'я представляв особисто Прем'єр-міністр Павло Лазаренко. Народний депутат України Петро Овчаренко, призначений міністром соціального захисту населення з 27 серпня, влаштував першу прес-конференцію для журналістів.*


Петро ОВЧАРЕНКО

Прикметно, що обидва у своїй справі не новачки (остання посада Сердюка — перший заступник міністра охорони здоров'я, Овчаренко з моменту обрання народним депутатом працював у постійній Комісії ВР з питань соціальної політики та праці).

Синдром нової мітли виправдав очікування. Міністр охорони здоров'я охарактеризував стан справ у галузі як незадовільний і пообіцяв вжити непопулярних заходів. У цьому зв'язку Міністерство підготувало низку постанов Кабміну, які було схвалено на засіданні уряду 30 серпня.

Суть цих документів зводиться до одного: українська медицина де-юре перестає бути безплатною, а соціальний захист — загальним. Зокрема, з 1 жовтня плановано брати з хворих плату за харчування у закладах охорони здоров'я. Не таємниця, що більшість лікарень через брак коштів уже давно перестали годувати своїх пацієнтів.

Підготовлено також перелік послуг, що їх надаватимуть тільки за плату. Зокрема, нація, яка старіє, вирішила поправити свій бюджет за рахунок лікування безпліддя. Крім цього, платними стануть аборти (за винятком операцій за медичними і соціальними показаннями), пластичні операції, позбавлення від алкогольної залежності, послуги гомеопата.

У майбутньому плановано відмовитися від видачі ліків за пільговими рецептами на користь адресної допомоги малозабезпеченим пацієнтам.

Міністерство охорони здоров'я переходить на режим жорсткої економії і контролю за використанням коштів, про що свідчить поновлення у відомстві контрольно-ревізійного управління.

Докорінні реформи, зумовлені проблемами фінансування галузі, очікуються й у системі соціального захисту. Підготовлено низку змін і доповнень до чинних законодавчих актів, найближчим часом на розгляд Верховної Ради України буде подано два нові законопроекти — «Про пенсійне страхування» і «Про недержавні пенсійні фонди».

Утім, нині Міністерство соціального захисту більш заклопотане. пошуком джерел поповнення державного Пенсійного фонду. Адже, незважаючи на запровадження санкцій до підприємств-неплатників, надходження до Пенсійного фонду — катастрофічно низькі. Тільки сільгоспсектор заборгував фондові більш як 3 трильйони карбованців! А уряд уже пообіцяв зняти 16 вересня мораторій на підвищення цін, розрахувавшись попередньо із пенсіонерами. (За даними міністерства, на 1 вересня заборгованість у виплаті пенсій та інших соціальних виплат становила 79 трлн. 769 млрд. крб.).

Як повідомив міністр соціального захисту, для погашення заборгованості вирішено взяти кредит у поштово-пенсійному банку «Аваль» розміром 3,5 трлн. крб.

Відповідаючи на запитання журналістів, Петро Овчаренко висловився за необхідність реформування системи нарахування пенсій, яка сьогодні поставила в однакове становище пенсіонерів зі стажем і без, тих, хто працює і не працює...

Чи приживеться привид соціальної справедливості в оновлених міністерських коридорах, покаже час.

Ганна РОМАНЦОВА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Проблеми Європи XXI століття можна обговорити в Києві

Виступ Голови Верховної Ради України Олександра МОРОЗА на семінарі Північноатлантичної Асамблеї «Регіональна стабільність і безпека» (13 вересня 1996 р., м. Київ)

(Початок на 1-й стор.).

Я свідомо обмежую зазначене коло питань європейською проблематикою, хоча вони мають глобальний характер і є нині актуальними для всього світового співтовариства.

Для цього є вагомі підстави. Саме в Європі були розпочаті дві світові війни. Ще зовсім недавно континент було поділено на ворогуючі блоки і сфери впливу, тут відбувалося загрозливе накопичення арсеналів звичайної і ядерної зброї. Україна не була винятком у цьому небезпечному процесі. На території моєї держави було зосереджено потужний потенціал військово-промислового комплексу колишнього СРСР, розташовано пускові шахти й установки ракет з ядерними боєголовками стратегічного і тактичного призначення. У свою чергу практично всі українські міста були потенційними об'єктами для ракетно-ядерного удару з боку НАТО в разі розв'язання війни. Вдосконалення військової матеріально-технічної бази і гонка озброєнь доповнювалися існуючою з обох боків, широко розгалуженою системою пропагандистських заходів зі створення стійкого стереотипу «образу ворога».

Підкреслюю — «стійкого». Оскільки перебіг подій новітньої історії засвідчив, що найактуальнішою проблемою сьогодення є вирішення не тільки суто військово-політичних питань попри всю їх складність і взаємопов'язаність, не технічні аспекти процесу роззброєння, а створення нового морально-психологічного клімату довіри, відмова від сталих уявлень про «радянську загрозу», з одного боку, і «агресивний блок НАТО» — з другого. І хоча офіційно нині стверджується, що у глобальному розумінні «ворога» сьогодні не існує, цей небезпечний стереотип продовжує залишатися у підсвідомості багатьох, істотно впливаючи на розробку сучасних геополітичних концепцій і доктрин.

Розумію, що далеко не всі учасники діалогу в рамках нашого семінару і поза його межами погодяться зі мною, але вважаю, що стереотипами минулого позначена і ідея поширення НАТО на схід. Важливість проблеми вимагає її всебічного обговорення на різних рівнях, глибокого аналізу можливих наслідків прийнятих рішень, бо реалізація наміченого зачіпає інтереси не тільки нинішніх держав—членів НАТО і країн-претендентів, а й усіх учасників ОБСЄ, а в принциповому відношенні — і ООН. Поширення НАТО змінить ситуацію на європейському континенті і в глобальному вимірі, бо члени альянсу є провідні держави світу, які володіють суперпотужним ядерним потенціалом.

Думка про те, що створений в конкретний історичний період і з конкретною метою військово-політичний блок НАТО зможе виконати (навіть в оновленому варіанті) функцію органу колективної міжнародної безпеки, є досить сумнівною. Про це свідчать висновки наукових розвідок багатьох вітчизняних і зарубіжних експертів, дослідних центрів.



У «Дослідженні про розширення НАТО», підготовленому експертами альянсу, визнається, що у світлі сучасних уявлень про майбутню архітектуру європейської безпеки концепція про розмежовану Європу стає застарілою. Із розпадом Радянського Союзу і Варшавського договору політика «балансу сил» і «взаємно забезпеченого винищування» стала анахронізмом. Це, до речі, констатувала і Стратегічна концепція 1991 року: «Небезпеку одночасного, великомасштабного нападу на всіх європейських фронтах НАТО фактично усунено...» Експерти альянсу заявили, що «відтоді ризик, пов'язаний з новою появою великомасштабної військової загрози, став ще меншим».

Тоді постає цілком логічне запитання: в чому полягає сенс розширення НАТО? Чому на схід?

Нові обставини скоріше повинні стати підставою для широкої дискусії про потребу подальшого існування військово-політичних блоків на континенті. Натомість за неповні два роки, з часу порушення питання про розширення НАТО самим альянсом, цю надзвичайно складну і багатовекторну проблему не тільки не було грунтовно вивчено із залученням усіх учасників загальноєвропейського діалогу (що було б можливо лише на рівні ОБСЄ), але швидко переведено у площину практичних кроків і рішень.

Безумовно, справа кожної суверенної держави — самостійно визначати зміст і спрямованість своєї зовнішньої політики. Але, на мою думку, за нинішніх умов це доцільно робити з максимальним урахуванням інтересів усіх членів європейської спільноти.

Перед Україною постає у цьому зв'язку ціла низка питань, пов'язаних з її національною безпекою і місцем нашої молодої держави на геополітичній карті Європи.

Вірогідно, що країни, які займають негативну позицію щодо поширення НАТО на схід, можуть ужити контрзаходів, пояснюючи це своїми стратегічними національними інтересами. Підстав для такої політики чимало: співвідношення озброєнь НАТО і країн СНД, за оцінками експертів, нині становить 3:1. З приєднанням до НАТО держав Східної Європи цей розрив досягне 4:1.

Не випадково ще на зустрічі лідерів країн—учасниць СНД в Алмати (грудень 1995 р.) основними чинниками воєнної загрози було визначено: нарощування потенціалу військово-політичних союзів, збільшення угруповань військ до меж, що змінюють співвідношення сил, введення іноземних військ на території суміжних держав.

Для України це може мати серйозні політичні наслідки. Залишаючись нейтральною на стику двох блоків, наша держава поставить під загрозу свою національну безпеку.

Очевидно, наша політика нейтралітету і позаблоковості вимагатиме корекції із врахуванням реалій сьогодення і близького майбутнього. Тим більше, що з формальної точки зору цей курс має певні винятки і обмеження вже сьогодні: участь України в миротворчих операціях ООН, реалізація спільних проектів і багатосторонніх навчань у рамках програми «Партнерство заради миру».

Виходячи із нинішньої ситуації в Європі, ми не раз пропонували активізувати переговорний процес на всіх рівнях, маючи на меті, щоб основною координуючою організацією виступала ОБСЄ. Це було б логічно, бо коло країн-учасниць тут найширше, а обговорювані питання стосуються всієї європейської спільноти.

Не копіюючи особливостей Гельсінського процесу (та це й неможливо, враховуючи зміни, що відбулися за минулі 20 років), можна було б поставити за головну мету підготовку загальноєвропейської наради з підписанням заключного документа, своєрідного «Гельсінкі-2». Не тільки на рівні декларацій, а із включенням добровільних зобов'язань, які візьмуть на себе учасники процесу, переліком можливих санкцій за порушення проти миру і стабільності, механізмів швидкого врегулювання конфліктів і контролю за діями багатосторонніх сил.

Зрозуміло, що ця ідея потребує тривалого підготовчого періоду, широкого залучення поважних міжнародних організацій — ОБСЄ, ЄС, Ради Європи, НАТО, ЗЄС — до вивчення і обговорення проблем.

Підготовчий період до проведення заключної наради міг би ввібрати в себе проведення низки конференцій і зустрічей, на яких було б усебічно проаналізовано такі питання, як «Доцільність існування військово-політичних блоків у Європі, політичні й економічні наслідки їх можливого розширення». «Зони, вільні від ядерної зброї, як перехідний етап до створення без'ядерних зон» (тобто регіонів, в яких не розташовуються військові і цивільні ядерні об'єкти, не відбувається зберігання і переробка ядерних компонентів), «Як запобігти виникненню нових «сфер впливу» і «буферних зон».

Як бачите, таких питань накопичилося сьогодні чимало. На більшість із них чіткої обгрунтованої відповіді немає. Тим більше — такого обгрунтування, яке враховувало б позицію й інтереси всіх зацікавлених сторін.

За оцінками експертів, витрати, пов'язані з розширенням НАТО, можуть сягнути 100 мільярдів доларів США, залежно від форми участі нових членів. Чи не краще витратити ці кошти на економічну підтримку країн Центральної і Східної Європи у процесі підготовки молодих демократій до вступу в Європейський Союз?

Хочемо ми чи ні, але європейське співтовариство змушене буде вирішувати для себе, що доцільніше — спочатку розширення НАТО, а потім ЄС чи навпаки? А може, цей процес має бути узгоджений і відбуватись одночасно? Чи спочатку треба виробити загальні зобов'язувальні критерії у рамках ОБСЄ? Ігнорування цих і подібних проблем може мати непрогнозовані наслідки, бо об'єктивно (а часом і суб'єктивно) відбувається поділ претендентів на країни «першого» та «другого гатунку». Проти такого підходу не раз виступали представники різних європейських держав, в тому числі й України.

Процес, подібний до Гельсінського, має і ту перевагу, що веде в кінцевому підсумку до перетворення замкнених структур і альянсів на загальноєвропейський політичний союз країн, де найвищим мірилом стануть спільні демократичні принципи, яким будуть підпорядковані специфічні економічні або військові програми.

У цьому контексті особливої ваги набуває активна позиція національних парламентів і міжнародних парламентських інститутів з розгортання широкого діалогу із зазначених питань: створення міжпарламентських експертних груп, проведення спеціалізованих форумів у столицях держав Центральної і Східної Європи, розгортання у цьому регіоні нових штаб-квартир міжнародних організацій, спеціальних комітетів з тих чи інших проблем європейської безпеки.

Ми розраховуємо на те, що місце України на геополітичній карті Європи, роль нашої держави у процесі ядерного роззброєння, активна участь в обговоренні актуальних проблем і врегулюванні конфліктних ситуацій слугуватимуть вагомою підставою для європейського співтовариства обрати Київ місцем проведення міжнародної наради на високому рівні з проблем безпеки та стабільності в Європі. Сподіваюся, що вивченню нашої ініціативи і прийняттю щодо неї позитивного рішення сприятиме і цей представницький семінар.

Державні стипендії видатним людям країни

Відповідно до Указу Президента України призначено державні стипендії народному художникові України Михайлові Дерегусу, професору Олександрові Макарову, доктору медичних наук Георгію Бабенку.

Вітаючи нових державних стипендіатів, наша редакція бажає їм міцного здоров'я та успіхів.

На знімку: Михайло Дерегус.

Осінь — картопляна пора

Прогноз

За прогнозом, вищий, ніж торік, очікується урожай картоплі. У господарствах усіх категорій буде зібрано її 18 мільйонів тонн.

Лише 75 тисяч гектарів із півтора-мільйонного загальноукраїнського картопляного поля займають державні та кооперативні господарства. Практично зникло виробництво «другого хліба» в господарствах цих форм власності південного регіону. Як завжди, найбагатша на картоплю Чернігівщина.

На думку голови правління асоціації «Картопля України» Міністерства сільського господарства і продовольства Петра Теслюка, постає питання про перебудову сектора виробництва продовольчої картоплі. Адже вона стає культурою індивідуального виробника. Приватний сектор більш як на 80 відсотків забезпечує потреби українського споживача. Тож державні зусилля мають бути спрямовані на вирощування «другого хліба» під насіння, а також для забезпечення власних потреб (армії, лікарень тощо).

Асоціація «Картопля України» працює на виробництво насіннєвої картоплі, передусім елітної. Головний напрям роботи — забезпечення якісним посівним матеріалом населення та господарств усіх форм власності. Адже практика останніх п'яти років, коли через брак коштів картоплярі не могли собі дозволити придбати якісне насіння, призвела до виродження культури. Втім, маємо приємний прецедент — державні дотації компенсували сортові надбавки на елітну картоплю. Тепер вона буде лише на 20 відсотків дорожча за звичайну. До того ж розрахунок можна буде вести за бартером, обмінювати сортову картоплю на їстівну у пропорції 1 до 2. Така практика дасть гарантії доброго врожаю на три роки вперед. Тоді як аналогічні посівні матеріали іноземного виробництва (серед них і розрекламований голландський сорт) залишаються продуктом разового використання і протягом другого року цілком втрачають свої посівні якості.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Дякуючи Президенту

8 травня 1996 року Леонід Кучма відвідав Український госпіталь для інвалідів Великої Вітчизняної війни в селі Циблі, що на Київщині. Привітав ветеранів зі святом Перемоги. Все — як і годиться. Адже ці люди, заслуговують на вдячне ставлення до них з боку держави і суспільства. Але потім почалося незрозуміле. З вини тодішнього керівництва Міністерства охорони здоров'я діяльність госпіталю було повністю паралізовано: відключили газ, припинили фінансування не те що капремонту, а й харчування інвалідів! Знехтували навіть той факт, що указом Президента від 23 травня 1996 року госпіталю було надано статус національного.

Добре, що питання перебуває під контролем Леоніда Кучми, який розібрався не лише з фінансовими проблемами закладу, а й деякими керівниками. Відтак у госпіталі практично закінчено підготовку до осінньо-зимового періоду, виділено кошти на ліквідацію кредиторської заборгованості по зарплаті, на харчування та лікування хворих. На цьому можна було б поставити крапку. Та виникає запитання: «Невже для розв'язання проблем потрібне було втручання самого Президента?».

Валерій БЕБИК.

Наші технології високо «злітають»

Шкода, що переважно в Америці та Японії...

ДО КИЄВА з японської національної лабораторії фізики високих енергій надійшло приємне повідомлення: завдяки участі харківських учених у проекті «БЕЛЛЕ» Україна отримала офіційний доступ до найсучаснішого унікального наукового обладнання і матиме змогу брати участь у дослідженнях на передньому краї фізичної науки. До речі, два із зроблених за останні місяці винаходи харків'ян уже висунуто на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки за 1996 рік.

За кілька місяців нинішнього року українські вчені стали учасниками двох найпрестижніших у світі проектів: уже згаданого «БЕЛЛЕ» у Японії та «БаБар» у США. Право взяти участь у проектах на тендерній основі отримав колектив науково-технологічного концерну «Інститут монокристалів» Національної академії наук (головний офіс у Харкові), очолює який народний депутат України академік Володимир Семиноженко.

Проект «БЕЛЛЕ» засвідчив офіційне входження нашої країни в наукову колаборацію досягнень у галузі фізики високих технологій. До участі в ньому залучено понад 30 найавторитетніших наукових організацій світу. Але з колишніх постраждянських — тільки ми і росіяни. До того ж наша частка — значно більша. На думку міжнародних експертів, це одне з найвагоміших досягнень української науки за роки незалежності.

Мета проекту — виготовлення унікального надчутливішого у світі детектора випромінювання для найбільшого на планеті прискорювача, що створюється у передмісті Токіо. Харківські вчені склали контракт на два наступних роки і протокол про наміри на 1998 рік.

Прискорювач коштує кілька сотень мільйонів доларів США. І саме наш інститут, завдяки розробці технології вирощування лужно-галоїдних кристалів, першим у світі отримав достатню кількість цього матеріалу, необхідного для роботи прискорювача. А світ, за словами академіка Володимира Семиноженка, стоїть перед тим порогом, коли нова технологічна революція можлива лише на основі очікуваних фундаментальних відкриттів.

У рамках проекту «БаБар» йдеться про створення детекторів елементарних часток, які використовуватимуться у Стенфордському лінійному прискорювачі у центрі SLAC (США). У його реалізації беруть участь кілька десятків країн світу. Перемога українських учених стала можливою завдяки розробленому в НТК «Інститут монокристалів» унікальному технологічному процесу отримання великогабаритних сцинтиляційних кристалів. Цей винахід висунуто на здобуття Державної премії України.

А головне — нашу державу визнано світовим лідером у галузі автоматизованого вирощування монокристалів, виробництва високоякісних монокристалічних сцинтиляторів і детекторів на їх основі. Такі детектори для медичних гамма-камер уже поставляємо до Франції, Угорщини, Голландії; а сцинтилятори складної конфігурації — до Швейцарії та Японії.

І ще один здобуток інституту — експертний стаціонарний спектрометр випромінювань людини (СВЛ). Скільки ж кюрі ви накопичили? Швидку і точну відповідь дасть лише це відкриття. Незвичайний металевий будиночок, начинений електронними та детекторними приладами, вперше у вітчизняній практиці з високою точністю визначає джерела альфа-, бета-, гамма- випромінювання в організмі пацієнта і з допомогою сучасної техніки радить, що робити. Винахід також висунуто на здобуття Державної премії. Україна стала сьомою країною світу, яка володіє такою унікальною установкою. А коштує вона значно дешевше за аналогічних шість. Тому вже з'явилося чимало бажаючих, серед яких і столиця Австрії Відень, придбати саме українську установку.

Воістину: бідняк на відкриття мастак. Бо не перестаєш дивуватися: як у таких злиднях, в яких нині опинилася вітчизняна наука, народжуються справді геніальні відкриття?!

Але шанси втриматися «на рівні» падають пропорційно зниженню фінансування науки державою. За даними Міністерства фінансів, на кінець червня із запланованих 37,3 трильйона карбованців наука отримала лише 14,4 трильйона, або 38,6 відсотка. На початок 1996 року, як повідомив академік Володимир Семиноженко, заборгованість бюджету перед наукою склала 10,8 трильйона карбованців.

Складна ситуація з державними замовленнями науковцям: такі проекти профінансовано на 41,6 відсотка за півріччя, а проекти Державного фонду фундаментальних досліджень — на 38,3 відсотка за півріччя. Зокрема, на грані зриву програми «Проблеми екологічної безпеки України», «Створення, вивчення та впровадження у практику охорони здоров'я нових лікарських засобів», «Економічні та технологічні засади енерго- і ресурсозбереження; стратегія розвитку енергетики» та багато інших. Усі програми формувалися на конкурсних засадах, відбиралися найкращі — одна з п'яти. Чимало з них були вже на стадії завершення.

Є тут ще одна серйозна проблема. Через ситуацію, яка склалася у науці «з легкої руки» державних чиновників, розпадаються творчі колективи, гинуть наукові школи, що створювалися десятиліттями, втрачається досвід. Цікаво, чи вдасться комусь підрахувати розміри цих втрат?..

Не додає оптимізму і становище з Державним інноваційним фондом. До речі, свого часу Україні першій серед союзних республік вдалося створи... систему державної підтримки інно... ційних проектів. Серед реальних здо... бутків Іннофонду, наприклад, український інсулін, тест-системи для виявлення СНІДу, вірусного гепатиту тощо. Усього — понад півтори тисячі проектів. Зокрема, торік за цими проектами вироблено продукції на 35 трильйонів карбованців і створено 25 тисяч робочих місць. Але все поки в минулому. Бо цього року механізм паралізовано. Гроші з рахунку Іннофонду (їх добровільно на науково-технічні дослідження переказують переважно приватні фірми) Мінфін щедрою рукою перерозподіляє іншим, певно, на його думку, більш достойним, ніж науковці. При цьому, продовжуючи серйозні розмови п... структурну перебудову виробництв... підвищення конкурентоспроможності продукції тощо...

Людмила НІКОЛАЙЧУК.

Костюм для української душі

ПАМЯТАЄТЕ, у Булгакова: мені здається, що ви не зовсім кіт. Так само одяг художниці Людмили Семикіної — не зовсім одяг. Хоча багато речей — цілком прикладні і їх можна носити. Якщо, звичайно, досягти певного рівня святості. Бо інакше це може виглядати й так, ніби ви стелите собі замість простирадла, скажімо, «Трійцю» Рубльова.

Так чи інакше, але Іван Світличний описав, якими киснями й похмурими стають обличчя жінок у момент, коли треба скидати такий костюм і повертатися в світ уніфікованої і здрібнілої буденності: «свої пальта й плащі вони брали з відчуттям неприємної необхідності, ніби той одяг був брудний або з чужого плеча». Люди пережили катарсис — як це буває у спілкуванні з театром, музикою чи літературою і ніколи ще не було направду в спілкуванні з модою.

Бо строї Людмили Семикіної— це не подіум, а сума живопису, монументальної скульптури, історії, ідеї і етики. Легенда з 60-х, «підписантка», вона боролася з системою, яка ламала її все життя, але так і не зламала. «Чому я взялася за костюми? По-перше — наснаженість поезією 60-х. Лицарством і героїкою вона гідна вбратись у нові шати... Я не мусила вигадувати ідеал. Він був навіч. Ось наша еліта, наша аристократія духу — ще не зваконені лицарі відваги, академіки гідності епохи. До епохи й герой, до епохи й негідник. Убивство Алли Горської — посмішка ката, плата за духовні й моральні цінності. Відплатити — за кривду, за образу, за брехню. Винагородити й захистити. Це був мій виклик. І це стало другою причиною виникнення костюма».

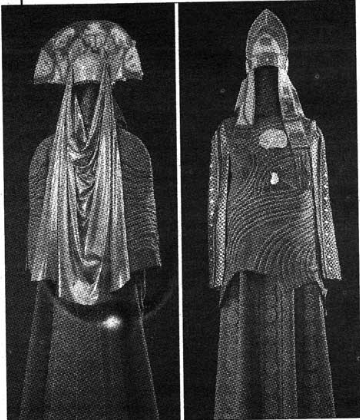
Її двічі виключали зі Спілки художників України: 1964 року — «за ідейно порочний твір, який дає викривлений образ Т. Г. Шевченка» (вітраж у Київському університеті, створений у співавторстві з Аллою Горською, Опанасом Заливахою, Галиною Зубченко та Галиною Севрук), 1968 року — за підпис під «листом 139-ти» з протестом проти репресій та закритих судів в Україні 1965 — 1966 років.

Це вчорашня історія. «Ідейна порочність» Семикіної не девальвувалася і в епоху нового конформізму. Із сірих шинельних сукон сталінської доби ця маленька, чавлена колесом історії жіночка витворила воістину царські строї, які світяться майже забутою нині гідністю та іконним золотом.

Стараннями «Кредитімпексбанку» виставка строїв Людмили Семикіної відбулася в Українському домі. Називається вона «Високий замок», присвячена Аллі Горській та Іванові Світличному. Ще до відкриття стало відомо, що її запрошено до Чехії, Великої Британії та Прибалтики. Українську душу в контексті історії та естетики легко збагнути через семикінські строї. Важко втілити в реальність ту національну перспективу, яка і є програмним сенсом «Високого замку».

Закордон може подумати, що ми такі і є нині. Це не зовсім так.

Людмила МИКИТЮК.



На фото: «Дзвіниця» (1995); «Князь-Дерево» (1992).

З «ЛЕДІ L» НАВКОЛО СВІТУ

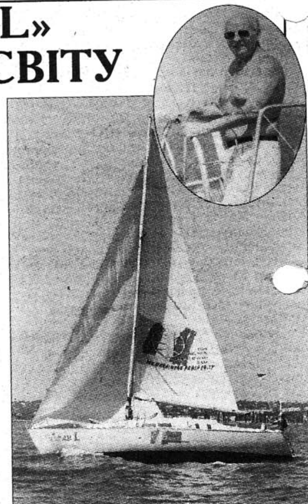
РОКІВ двадцять тому, коли ходив у плавання на суднах Азовського морського пароплавства, маріуполець Іван Кириченко перейнявся малореальною за часів СРСР ідеєю — самому обійти під вітрилом навколо світу.

Спробний крок було зроблено 1991 року, коли він вперше в історії вітрильного спорту країни на своїй яхті «Блюз» перетнув Атлантичний океан і до п'ятисотрічного ювілею відкриття Колумбом Америки ступив на берег США. Символічно, що стартував Кириченко через три дні після прийняття Декларації про державний суверенітет України, став для американців, котрі звикли до численних людських сміливих прагнень, першим героїчним послом народної демократії від молодої держави.

І ось через п'ять років, напередодні релігійного свята Івана Купали та світського — Дня працівників морського флоту країни від маріупольської водної станції комбінату імені Ілліча у навколосвітнє одиночне плавання (перше в історії України!) стартувала крейсерська яхта «Леді L», ведена безстрашним капітаном Іваном Кириченком. Її власник (він же директор торгового дому «Мортрейд», який спеціалізувався на оптових поставках до Маріуполя памаранчів і бананів) зумів у міжнародному бізнесі заробити гроші та ім'я, щоб за 330 тисяч доларів придбати на Миколаївському судноремонтному заводі яхту і віднайти солідних спонсорів, серед яких — Перший міжнародний український банк, страхова компанія «АСКА», Азовське морське пароплавство.

Цікава деталь: «Леді L» стартувала під жовто-блакитним прапором через декілька днів після прийняття парламентом Конституції України. На думку політологів і астрологів, такий символічний збіг обіцяє вітрильнику, як і всій нашій державі, стати переламною віхою — початком щасливого плавання як для українського моряка — на неосяжних просторах Світового океану, так і для України — у неспокійних водах світової політики та економіки.

Свою білосніжну яхту довжиною 10,2 і шириною 3,4 метра при водотоннажності у 4,1 тонни Кириченко назвав на честь кохання. Насамперед до дружини Лариси. Вона і син Максим приїздили до Івана Георгійовича у Стамбул, куди мандрівник після переходу через Азовське і Чорне моря зайшов поповнити запаси продовольства і води, придбати навігаційне обладнання і помпову рушницю для захисту від можливих піратських нападів. Довелося серйозно полагодити вітрила (їхня загальна площа становить 52 квадратних метри) — перед заходом до Босфору стаксель було пошматовано сильним штормовим вітром, який перевірив заразом на міцність яхту і яхтсмена.



А 25 липня мореплавець вирушив далі, взявши курс на Лас-Пальмас — столицю Канарських островів. Заходити дорогою до портів Середземномор'я Іван Георгійович не збирається — надто високі стоянкові збори. Від Канар «Леді L» через Атлантику прямуватиме до Барбадосу і Панамського каналу, звідки з заходом на попутні острови Океанії піде до Сіднею, де намічено зустрічі яхтсмена з українською діаспорою і студентами двох університетів. Далі — Нова Гвінея, порт Дарвін, довгий перехід через Індійський океан до Кокосових островів і о. Маврикій. Після заходу до портів ПАР яхта візьме курс на острів Святої Олени. Фініш навколосвітнього плавання планується у Лас-Пальмасі.

Схоже, тільки для тих, хто не знає, куди пливти, ніколи не буває попутного вітру. Щасливого плавання тобі, «Леді L»!

Сергій КУТНЯКОВ.
Фото Петра ТОПАЛОВА.

РЕВОЛЮЦІЯ ТРИВАЄ?

НАРОД Білорусі може на всенародному референдумі узаконити в країні диктатуру. Такої думки дотримуються в законодавчому органі Білорусі.

Голова Верховної Ради Семен Шарецький навіть виступив зі зверненням до народу, в якому, зокрема, попередив: «Люди, будьте пильні! У республіці запахло фашизмом!» Річ у тім, що недавно президент Білорусі Олександр Лукашенко оголосив про проведення референдуму, на якому буде прийнято нову редакцію конституції. Нагадаємо: Білорусь була однією з постсоюзних країн, що в перші дні незалежності прийняли новий Основний Закон. У Білорусі Конституцію приймали в сесійному залі Верховної Ради. Яку саме «нову редакцію» пропонує народові Олександр Лукашенко, на момент оголошення референдуму було таємницею. Проте вже відомо, що проект передбачає істотне розширення прав президента і перетворює Верховну Раду в народне зібрання, яке практично не матиме жодних повноважень. Цікаво, що дата проведення референдуму обрана з історичних — 7 листопада. Очевидно, президент Білорусі готує революцію.



У Верховній Раді вважають, що ця «революція» може встановити в країні диктатуру на фашистський кшталт. «Всеосяжне і безконтрольне управління державою, якого вимагає президент для себе у проекті нової редакції конституції, необхідне, з одного боку, для задоволення його гіпертрофованого прагнення до влади.., а з іншого — щоб багатьом з його оточення можна було уникнути відповідальності за ті порушення норм законності, що вчинені ними з метою свого збагачення», —зазначив С. Шарецький. Нова редакція основного закону країни, на думку голови законодавчого органу Білорусі, — «це правова основа для тоталітарної, фашистської держави».

Про те, що в Білорусі систематично порушують права людини, подейкували давно. Це спричинило особливе занепокоєння на Заході, де й досі існує думка, що Білорусь — немов «глухе село в центрі Європи». Звичайно, через те, що в країні вперто не хоче приживатися демократія. Про це також привселюдно заявляв лідер Білоруського народного фронту Зенон Позняк, який попрохав політичного притулку в США, пояснивши своє рішення тим, що на батьківщині його життя і життя його рідних — у небезпеці.

У Мінську не припиняються мітинги протесту, організовані, як правило, білоруською молоддю. Найбільший з останніх пройшов у так званий «день білоруської вій-



ськової слави». Учасники мітингу звинувачували Олександра Лукашенка у численних порушеннях Конституції, прагненні «встановити в республіці диктатуру», а також у тому, що він бажає перетворити Білорусь на «додаток до східного сусіда» (тобто Росії. — **Авт.**).

До речі, Лукашенко не стомлюється вигадувати привід для головного болю і для Росії. Днями, наприклад, він заявив, що скоро зарплату білоруським прикордонникам сплачуватимуть зі скарбниці... Російської Федерації. Офіційні джерела з Кремля проте повідомили, що чутки надто перебільшені.

Але повернемося до білоруського референдуму. Верховна Рада Білорусі вирішила, що плебісциту за нинішньої складної ситуації всетаки не уникнути, і його призначено на 24 листопада. Але народу буде запропоновано визначитися з іншим: а чи потрібен взагалі Білорусі інститут президентства?

Одне слово, пристрасті нагнітаються. І передбачити, хто вийде з боротьби переможцем, сьогодні, напевно, неможливо. Більшість, і не тільки в Білорусі, сподіваються, що переможе демократія.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімках: Голова Верховної Ради Білорусі Семен Шарецький; країна мітингує.

Фальшивка – вона і в Швейцарії фальшивка

ПОРАДА: якщо у красивій фірмовій упаковці вам продали далеко не фірмову річ, не нарікайте на долю, — таке буває і в «благополучних» країнах, наприклад, у Швейцарії. Вже, здавалося б, у всьому тут повний порядок, все на облікові, все під контролем....

Але, ні, знаходять «лазівки» не чисті на руку ділки. Свідчення того — скандал, що спалахнув нещодавно навколо торгівлі «фальшивими» джинсами фірми «Леві Страусс», повідомляє ІТАР-ТАРС.

2000 підробок, які зовсім або майже не можливо відрізнити від справжньої продукції з етикеткою «Леві' с», конфіскувала поліція у магазинах «Варо», «Кооп» та «Мігро». Треба відзначити, що йдеться про поважні й популярні торговельні компанії, які мають досить широку мережу по всій Швейцарії. Вони існують багато років, і, звичайно, не в їхніх інтересах іти на підроблення, що означає втрату клієнтури. Але, мабуть, їх самих легко обвели довкола пальця махінатори-постачальники.

Це лише верхівка айсберга, вважає директор швейцарського філіалу «Леві Страусс» Рішар Фер. Ураховуючи численність магазинів, які є в розпорядженні кожної із залучених до скандалу компаній, можна зробити припущення, що поставки «фальшивок» до Швейцарії йдуть широко. Загалом у світі щороку продають мільйон підробних джинсів «Леві's». Більшість злочинних ниток ведуть до Східної Європи та Азії.

Розслідування виявить, хто і в чому винен. У будь-якому разі тим компаніям завдано великих моральних втрат. Швейцарські споживачі винесли ще один урок: «бути завжди напоготові» навіть з тими торговцями, яких добре знаєш і яким звик вірити.

У пана Фера з цього приводу своя думка: поява «фальшивок» — справа досить часта, оскільки великі магазини ризикують, купуючи дешеві речі у сумнівних оптовиків, ігноруючи офіційних дистриб'юторів фірми-виробника. Та й покупцям його компанія настійно радить отоварюватися у спеціалізованих магазинах справжньої фірми.

Хроніка. Факти. Події

● *Нью-Йорк*

Кувейт прийматиме «невидимок»?

Ірак знову — вдруге за добу — здійснив ракетний обстріл бойових літаків, що контролюють заборонену для польотів іракської авіації зону на півдні країни. Про це повідомила з Багдада телекомпанія Сі-ен-ен. США направляють у район Перської затоки вісім винищувачів-бомбардувальників Ф-117А, виготовлених за технологією «Стелс», яка робить їх «невидимими» для радарів. «Вони базуватимуться на території сусіднього з Іраком Кувейту, — заявила телекомпанія, — і можуть бути використані під час завдання ударів по іракським військовим об'єктам».

Заступник прем'єр-міністра Іраку Тарік Азіз охарактеризував рішення Кувейту розмістити на своїй території американські літаки як «обурливу агресію проти іракського народу і воєнну акцію проти Іракської держави».

● *Каїр*

ЛАД закликає до миру

Міністри закордонних справ країн—членів Ліги арабських держав (ЛАД) прийняли вчора звернення до США, в якому міститься заклик не завдавати нових ракетних ударів по території Іраку. Як заявив у Каїрі офіційний представник ЛАД, нові бомбардування Іраку різко загострять ситуацію в близькосхідному регіоні. «США мають відмовитися від застосування військової сили щодо Іраку, а обстановка в іракському Курдистані є внутрішньою справою Багдада», — заявив представник організації.

● *Братислава*

Україна – в кандидатах

Учора в Низьких Татрах відкрилася традиційна щорічна зустріч у рамках Центральноєвропейської угоди про вільну торгівлю (ЦЕФТА). У ній беруть участь глави урядів Угорщини, Польщі, Словаччини, Словенії, Чехії, Румунії, Болгарії, України, Литви та Латвії. Цього разу її буде присвячено подальшій лібералізації зовнішньої торгівлі між країнами — членами ЦЕФТА, в яку нині входять п'ять країн — Угорщина, Польща, Словаччина, Словенія та Чехія. Решта країн є кандидатами в члени цієї міжнародної організації.

● *Загреб*

Учора була війна...



Учора опівночі офіційно завершилася передвиборна кампанія в Боснії та Герцеговині. Після п'яти років братовбивчої війни серби, мусульмани та хорвати оберуть єдині органи боснійської унії трьох народів, а також структури мусульмансько-хорватської федерації і Сербської Республіки.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Біженці від радіації

ЗДАЄТЬСЯ, незабаром може з'явитися нове поняття: «екологічний біженець». Недавно дві українські сім'ї, повертаючись з Куби додому через аеропорт Шеннон, звернулися до місцевих властей з проханням надати їм... «екологічного притулку».

Дві жінки і троє дітей віком 14, 8 та 7 років, які потерпіли від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, проходили лікування на Кубі. 6 вересня вони поверталися рейсом Гавана — Київ. На зупинці в Шенноні вирішили не летіти додому. Рішення обгрунтували тим, що в Україні за високої радіоактивності відсутнє необхідне медичне обслуговування.

Розглянувши прохання, ірландська влада змушена була відмовити «чорнобильським біженцям». «Їх випадок не потрапляє під дію Конвенції ООН 1951 року про статус біженців, згідно з якою ними вважаються громадяни, котрі переслідуються у своїй країні за расові, релігійні переконання та за політичну діяльність», —пояснив співробітник ірландських властей.

Але ірландці не залишили прохачів без надії, порадивши їм звернутися по дозвіл на проживання в Ірландії у генеральне консульство цієї країни в Києві.

Про кого говорять

Гавела пограбували. І хто!?

У СЛУЖБІ охорони Празького граду розпалився такий скандал, якого не було за всю історію спецслужб, що охороняють керівників Чеської держави.

Президента Чехії Вацлава Гавела пограбував його охоронець. В липні та серпні він кілька разів "почистив" особистий сейф високого патрона на його власній віллі у Празі, прихопивши з нього гроші та прикраси.

Яким чином було впіймано злодюжку, служби воліють промовчати. Можливо, це зробив сам Вацлав Гавел. Нині колишній тілоохоронець перебуває у попередньому ув'язненні, очікуючи результатів слідства, а воно повинно з'ясувати, що змусило охоронника, який отримує не таку вже малу зарплату, залізти до президентської кишені?

Пікантність ситуації ще й у тому, що охороні президента суворо заборонено переступати поріг його власних апартаментів. Тож, недоторканність житла президента — тільки порожній звук?



У пошуках Галі Ганської

ВАЖКО сказати, чи може якесь українське місто змагатися з причорноморською столицею за кількість знаменитостей та подій культурного життя як у минулому, так і сьогодні. Цілком справедливо Одеса належить до міст, духовне і культурне життя яких вирує. Та знайомлячись з одеськими буднями детальніше, швидко помічаєш, що її багатокультурність використовується досить упереджено, оскільки зросійщеними колами (на жаль, підтримуваними «батьками» Одеси) вперто ігнорується передусім українська духовна присутність на чорноморських берегах. Але ж куди дітись, якщо навіть традиційний символ міста — перлини біля Чорного моря, пам'ятник герцогу Рішельє створений саме українським скульптором Іваном Мартосом. Та й своїм виникненням Одеса завдячує українській пшениці, торгівля якою й заснувала тут потужний морський порт. Водночас одеські чиновники від культури скромно говорять про перебування в місті Івана Франка, Лесі Українки, Михайла Коцюбинського та інших діячів України. Наприклад, Михайло Грушевський читав на початку століття в Одесі лекції і безумовно впливав на її духовне життя, але його імені ви не зустрінете ні в музеях, ні на меморіальних дошках. А якщо десь і згадується воно, то мимохіть.

І висновок напрошується єдиний — Одесі конче потрібна обгрунтована державна програма культурного розвитку, створена не під впливом зросифікованих заполітизованих кіл, а відповідаюча вимогам дня й особливо майбутньому причорноморської столиці. Що б там хто не говорив, а на Одещині переважає, насамперед, українське населення і його руками створюються тут матеріальні багатства — основа розвитку краю.

I. «Говорячи про Париж, я думав про Одесу»

Пам'ятаєте оповідання Івана Буніна «Галя Ганська»? В ньому йдеться про кохання-спалах, що безжально знищило юну недосвідчену дівчину. Чомусь та палка юнка найчастіше згадується мені, уособлюючи собою Одесу, її південну красу й неповторність. Нині в Одесі вулицям та майданам повернуто старі назви. І коли ви приходите на ріг Дерибасівської та Преображенської, бачите перед собою кав'ярню в Будинку Лібмана, де вперше зустрілися герой оповідання художник й вродлива дівчина...

Йдеш вулицями й вражаєшся, як зримо в пам'яті виникають сторінки інших творів, залишених авторами, чия творчість пов'язана з Одесою.

«Было странно мне, русскому офицеру, георгиевскому кавалеру, идти по русскому городу, занятому неприятельской армией, рядом с русским академиком, знаменитым писателем, который добровольно бежал сюда из советской России, поддавшись общей панике и спасаясь неизвестно от чего на оккупированном юге, в какой-то выдуманной немцами украинской державе...» Так бачив Одесу в 1918 році Валентин Катаев. Згаданий ним супутник Іван Бунін написав дещо інакше про цю зустріч: «Был В. Катаев (молодой писатель). Цинизм нынешних молодых людей прямо невероятен. Говорил: «За 100 тысяч убью кого угодно. Я хочу хорошо есть, хочу иметь хорошую шляпу, отличные ботинки».

Одесі пощастило — її історію щедро відтворено на сторінках десятків художніх творів. У цьому ще раз переконуєшся, побувавши в місцевому літературному музеї. І хоч як переконує Марія Савеліївна Давидова — одна з керівників установи — в тому, що музей відображає всю своєрідність мистецького обличчя краю, не можна не помітити тенденційності в розробці його експозиції. Зрозуміло, що в них переважають російськомовні автори. Але дивує й інше —багато з них мають з Одесою мало спільного і могли б зайняти скромніше місце. Водночас зовсім немає матеріалів, пов'язаних із творчістю Івана Липи та його сина Юрія — визначних українських письменників. Зовсім не знайшлося місця Юрію Венеліну-Гуці, якому в Одесі колись стояв пам'ятник як визначному болгарознавцеві. Тим часом серед експонатів музею рясніють портрети В. Леніна, виставлений також «Маніфест комуністичної партії» К. Маркса, тощо.

Словом, літературний музей Одеси створювали люди, які добре засвоїли уроки українофоба Валентина Катаєва — чим менше буде представлена українська культура, тим краще.

Тому часом сумно стає у веселій Одесі — ніколи вона не стане Парижем, будучи упередженою до духовності народу, що створює її матеріальні цінності.

II. Нестор Махно з тризубом у петлицях

У кінці минулого й на початку нинішнього століття жила в Одесі родина лікаря Івана Луценка. Як згадував Євген Чикаленко, вона чи не єдина принципово говорила українською. Проте голова родини був фанатичним прихильником не рідної мови, а есперанто, не вірячи в самостійне майбутнє свого краю. Та коли він глибше пізнав історію народу, став відданим патріотом і загинув, бороняючи Україну зі зброєю в руках.

Іван Луценко, Сергій Шелухін, Іван Бондаренко, Едмунд Клюге та Іван Липа — стали першими, хто восени 1905 року відкрив в Одесі товариство «Просвіта». Члени її зробили немало, щоб утвердити на півдні України національну культуру. Діяльність одеської «Просвіти» була такою активною, що 1909 року її, першою в Україні, було закрито. Колишні просвітяни й надалі зберігали гуртки, незважаючи на заборони.

Сьогодні в Одесі знову діє «Просвіта». На жаль, члени її відступили від основного правила — в будь-якій справі берегти єдність товариства. Можна, звичайно, багато розповідати про будні одеських просвітян, які роблять чимало корисного для відродження української культури. Але хочеться сказати про інше.

Діяльності «Просвіт» на півдні та сході України притаманна спільна риса — вони дружно ігнорують специфіку зрусифікованих регіонів. І навпаки вперто запозичують ті методи роботи, що практикують просвітяни на заході України.

Станьмо на місце пересічного одесита, лояльного, так би мовити, Чук-Енка (від закінчень українських прізвищ). Що його зацікавить в приміщенні «Просвіти», де висять декілька чорно-червоних прапорів (невже в Одесі віддають перевагу бандерівцям та ігнорують мельниківців з ОУН?), де на стінах значний за розмірами стенд з портретами, серед яких є і Нестор Махно. Чиясь шкідлива рука помістила на петлиці останнього тризуб та ще й есесівські стріли. Про художню якість тих портретів годі й говорити — як кажуть, вона бажає бути кращою.

Багато цікавих планів у реформуванні діяльності одеської «Просвіти» в її нового лідера поета Олекси Різниківа. Дай Боже, щоб вони здійснювалися. Єдине, що можна побажати панові Олексі, так це неухильно триматися обраного принципу — залучати до роботи в «Просвіті» якнайширші верстви одеситів. Українська справа в Одесі має багатьох прихильників, вони працюють, до речі, не лише в гуманітарних установах, але й на підприємствах. Гідність і толерантність —ось девіз сьогоднішніх одеських просвітян і, певно, що до них прийдуть й представники інших культур.

* * *

Ми прогулювалися одеськими вулицями, а мені здавалося, що ось за рогом зустрінемося з Галею Ганською — вічно юною вродливицею, яка передчасно згоріла в полум'ї свого першого кохання.

Прагнення краси, я певен, переповнює й серце справжнього одесита. Він подумки ходить вулицями разом з Олександром Пушкіним і Адамом Міцкевичем, Іваном Франком і Лесею Українкою, Миколою Гоголем й Іваном Буніним. Він хоче, щоб коло друзів Одеси збільшувалось безкінечно. Якщо ж ми одних садовитимемо на чолі гостинного столу, а інших десь у куточку, то ніколи не буде в тому товаристві місця для польської красуні Галі Ганської — образу-шедевра з блискучої новелістичної прози справді великого прозаїка Івана Буніна.

Віталій АБЛІЦОВ.

Шахтарська столиця стане балетною Меккою

Відбудеться це перетворення 4—12 жовтня, коли Донецьк утретє прийматиме міжнародний фестиваль «Зірки світового балету», організаторами якого за традицією стали Донецький російський академічний театр опери та балету, міськвиконком і телерадіокомпанія «Україна». Усі запрошені зірки, а серед них Людмила Семеняка, Ніна Семізорова, Марк Перитокін (Росія), Сенді Делассаль (Франція), Штефан Даль (Нідерланди), Хуан Бош (Іспанія), Юміко Такешима (Японія), Тібор Ковач (Угорщина) та інші виступатимуть, не розраховуючи на гонорари, а заради самого задоволення поспілкуватися із донецьким глядачем та одне з одним. Ідейний натхненник і організатор фестивалю, народний артист України Вадим Писарєв має намір запросити до участі в цьому грандіозному мистецькому святі землячку, олімпійську чемпіонку Лілію Подкопаєву.

Ліна КУЩ.

Ідуть уроки мистецтва

Незвичайний освітній заклад відкрився на початку нового навчального року в Кіровограді. Його повна назва — обласний державний середній загальноосвітній навчально-виховний хореографічний комплекс, а простіше — ліцей мистецтв. Створений він завдяки подвижницькій діяльності керівника відомого далеко за межами нашої держави зразкового дитячого хореографічного ансамблю «Пролісок» народного артиста України професора Анатолія Короткова. У ліцеї на постійній основі навчаються 150 обдарованих хлопців та дівчат з усієї області.

Розповідати про цей заклад марна справа — його треба бачити. Сучасні аудиторії, балетні зали, бібліотека, комп'ютерний центр, лінгафонний кабінет, літня сцена, українська світлиця і навіть кав'ярня...

У відкритті ліцею взяли участь голова обласної держадміністрації Микола Сухомлин та французький імпресаріо, організатор концертів, з яких повернувся «Пролісок», Мішель Ротарі.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Війна з писанками

НЕДОВГО прожив на білому світі селянин з карпатського села Виженка Михайло Фірчук. Але спадщину після себе залишив просто-таки дивовижну. Усе своє свідоме життя невтомний чоловік займався збиранням скарбів гуцульської народної творчості — вишиванки, різьблення, тканих та мосяжних виробів, верхнього одягу, керамічного й дерев'яного посуду, писанок.

Сім'я подвижників вкладала в цю святу справу свої скромні заощадження. Чимало старовинних витворів люди віддавали їм безкоштовно, бо знали, що Фірчуки прагнуть зберегти ті багатства нащадкам.

Поступово з отих скарбів Михайло Корнійович створив домашній музей образотворчого мистецтва. В тісненькій хаті розмістилося понад сто взірців гуцульських сардаків. І яких! За кожен з них Ермітаж ладен був викласти кругленькі суми. Його експерти постійно навідувалися сюди. Але Михайло Корнійович не лишав їм ніякої надії: ці речі не продаються, бо вони належать Україні.

Багато музеїв «полювали» за його унікальними вишиванками. Тисячі взірців веселкових узорів зібрав Михайло Корнійович на гуцульському терені, зробив їх описи.

Та найбільшою гордістю музею стали писанки. Фірчук встиг зібрати понад п'ять тисяч цих маленьких рукотворних сонечок, безцінних витворів народної фантазії.

Жоден музей України не має такої багатої колекції. До того ж, Михайло Корнійович винайшов унікальну технологію продовження віку писанок, за яку одержав авторське свідоцтво та патент на винахід. Цей спосіб дав змогу зберегти від передчасного псування взірці писанства у багатьох музеях світу.

До останнього подиху, будучи прикутим недугою до ліжка, творив він оригінальні писанки. Слава Богу, не пішли ті таємниці з ним у домовину, їх перейняв від діда онучок Михайлик, тепер уже відомий майстер писанкових розписів на Вижничині.

Канули в Лету компартійні часи, прийшла пора омріяної незалежності. Але над Фірчуковим музеєм продовжують згущатися бюрократичні хмари. Тепер уже до нього почали простягати руки сьогочасні можновладці. І знову звучать окрики на цій садибі: віддайте колекцію старожитностей державі! Марія Йосипівна в розпачі: «Що ж це воно робиться, людоньки! Влада начебто й нова, а замашки в неї залишилися старими...»

Останнім часом наскоки «рідної» Вижницької райдержадміністрації припинилися. Щоправда, після тривалого затишшя прибув сюди власною персоною її керівник пан Дмитро Бужора. Під час розмови Марія Йосипівна попросила його виділити трохи матеріалів для впорядкування музею. Але високий гість обірвав її на півслові: мовляв, немає змоги, держава бідна, район і поготів.

Аж тепер Марія Йосипівна нарешті збагнула: новій владі до музею байдуже. І взялася з дочками білити стіни, перестелювати підлогу в кімнатах, де має розміститися музейна експозиція.

А з Вижницької райдержадміністрації продовжують трембітати: скарби, зібрані Фірчуком, служать народу. Нещодавно одна з обласних газет клюнула на цю побрехеньку й умістила на своїх шпальтах інформацію про те, щоб музей старожитностей гостинно відчинив свої двері перед відвідувачами.

Фігурує цей об'єкт як діючий осередок народного мистецтва і в списках обласного управління культури. Насправді ж він дихає на ладан. А влада звітує про піднесення духовності на Буковині, про небувалий розвій образотворчого мистецтва. Тим часом старенька дружина Михайла Фірчука не може знайти кількох дощок, щоб залатати підлогу і виставити на показ людям безцінні скарби. І це у Вижницькому районі, в смерековому краю...

Василь БАБУХ.

Інформація про випуск акцій третьої емісії

відкритого акціонерного товариства «Кременчуцька екологічна випробна лабораторія»

1. Основні дані про емітента

1.1. Відкрите акціонерне товариство «Кременчуцька екологічна випробна лабораторія», скорочено АТ «Екола», ЗКПО 23810569, створено 25 листопада 1995 року, зареєстровано рішенням виконкому Кременчуцької міської ради народних депутатів від 22 грудня 1995 року за № 1373.

1.2. Місцезнаходження: 315317, Україна, Полтавська область, м. Кременчук, пров. М. Раскової, 3, тел. 3-20-62.

1.3. Мета та предмет діяльності: проведення екологічних експертиз, спрямованих на забезпечення екологічної безпеки, здійснення лабораторних випробувань і аналізів, впровадження профілактичних методів у сільськогосподарському виробництві з метою одержання екологічно чистих харчових продуктів, виробництво і реалізація товарів народного споживання, будівельних матеріалів, торгівля, будівництво тощо, отримання прибутку в інтересах Товариства.

1.4. Короткий баланс та результати фінансової діяльності Товариства:

АКТИВ	**на 01.01.96 р.**	**на 01.07.96 р.**
1. Основні засоби та інші необоротні активи	—	14462,6
2. Запаси і витрати	—	646,0
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	500,0	1245,9
Баланс	**500,0**	**16354,5**
ПАСИВ		
1. Джерела власних і прирівнюваних до них коштів	500,0	16200,0
2. Довгострокові пасиви	—	—
3. Розрахунки та інші пасиви	—	154,4
Баланс	**500,0**	**16354,5**

Простроченої заборгованості кредиторам за платежами у бюджет немає.

1.5. Розмір статутного фонду на день прийняття рішення про випуск акцій третьої емісії 16 200 000 000 карбованців. Статутний фонд сформовано в повному обсязі.

1.6. Загальна чисельність працівників 12 чоловік.

1.7. Керівні працівники Товариства:

— голова Правління — Гусєв Микола Васильович, 50 років, освіта вища, інженер-механік, виробничий стаж 32 роки;

— директор — Орел Володимир Васильович, 42 роки, освіта вища, інженер-океанолог, виробничий стаж 25 років;

— головний бухгалтер — Михайленко Валентина Володимирівна, 30 років, освіта вища, економіст, виробничий стаж 10 років.

2. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Рішення про випуск акцій третьої емісії прийнято загальними зборами акціонерів Товариства 1 липня 1996 р. протокол № 5.

2.2. Фінансові ресурси, залучені від емісії, буде використано для придбання лабораторного обладнання та здійснення основних цілей діяльності Товариства.

2.3. Загальний обсяг емісії 8.800.000.000 карбованців.

2.4. Випускається 17600 акцій номінальною вартістю 500 000 карбованців кожна в тому числі:

— прості іменні 3.620 штук на загальну суму 1.810.000.000 карбованців, серія В-01, номери від 00001 до 03620;

— прості на пред'явника 13.980 штук на загальну суму 6.990.000.000 карбованців, серія В-02, номери від 03621 до 17600.

Привілейовані акції не випускаються.

2.5. Продаж акцій здійснюється за юридичною адресою товариства (м. Кременчук, пров. М. Раскової, 3) з 10 жовтня 1996 року до 15 жовтня 1996 року самостійно Товариством без залучення фінансових посередників.

2.6. Запланований курс акцій — 500000 карбованців. Акціонерам, які володіють акціями першого та другого випуску, надається першочергове право придбання акцій третього випуску за їх номінальною вартістю. Всім іншим продаж акцій здійснюється за ціною, яку встановлює правління Товариства. Замість акцій акціонерам може видаватися сертифікат на сумарну номінальну вартість акцій.

2.7. У разі перевищення рівня передплати емітент може затвердити або відхилити зайву передплату. У разі недосягнення рівня оголошеної емісії третього випуску оплачений Статутний фонд збільшується на фактичний обсяг передплати.

2.8. Власники акцій одержують дивіденди, розмір яких затверджують загальні збори акціонерів за підсумками фінансового року. Дивіденди сплачуються акціонерам пропорційно до загальної вартості належних їм акцій та терміну володіння акціями в поточному році. Виплата дивідендів здійснюється за юридичною адресою Товариства.

2.9. Перший та другий випуски акцій зареєстровано Міністерством фінансів України відповідно 14 грудня 1995 р. за № 569/1/95 та 12 червня 1996 р. за № 290/1/96. Передплату акцій першої та другої емісії завершено в повному обсязі. Всього розповсюджено 32 400 акцій номінальною вартістю 500 000 карбованців на загальну суму 16 200 000 000 карбованців, у тому числі простих іменних — 8 880 штук і простих на пред'явника — 23 520 штук. У власності керівників Товариства — 16% акцій.

3. Права акціонерів

Акціонери мають право: брати участь у загальних зборах Товариства та в управлінні справами Товариства, отримувати частину прибутку у вигляді дивідендів, брати участь у розподілі майна у разі ліквідації Товариства, вийти у встановленому порядку з Товариства (продати, подарувати, передати у спадщину акції).

4. Фактори ризику

Можливими факторами ризику в діловій діяльності емітента є нестабільність економічної ситуації в Україні та неефективність економічних реформ.

Голова Правління АТ «Екола»
М. В. Гусєв

Арбитражный суд Луганской области (348016, Луганск, пл. Героев Великой Отечественной войны, 3-а) 2.07.1996 г. возбудил дела о банкротстве:

1. Малого предприятия «Ореанда», дело № 93/96 (349900, Лисичанск, ул. Ленина, 48/12; р/с 468912 в Лисичанском филиале НПК-Банка, МФО 304524).
2. Общества с ограниченной ответственностью производственно-коммерческого общества «Аспект-ЛТД», дело № 94/96 (349907, Лисичанск, ул. Красная, 30; р/с 467573 в Лисичанском филиале НПК-Банка, МФО 304524).
3. Кооператива «Позитрон-2», дело № 98/96, (349900, Лисичанск, ул. Семашко, 6; р/с 100461936 в Лисичанском отделении Укрсоцбанка, МФО 304096).
4. Общества с ограниченной ответственностью фирмы «Шушан-ЛТД», дело № 96/96 (349907, Лисичанск, ул. Орджоникидзе, 1/907; р/с 467470 в Лисичанском отделении Укрсоцбанка, МФО 304096).
5. Частного предприятия художественной мастерской «Чароит», дело №92/96 (349901, Лисичанск, ул. Тургенева, 3; р/с 468107 в Лисичанском отделении Проминвестбанка, МФО 404416).
6. Общества с ограниченной ответственностью «Капитал ЛТД», дело № 108/116 (349900, Лисичанск, кв-л Дружбы народов, 22; р/с 467975 в Лисичанском отделении Проминвестбанка, МФО 404416).
7. Общества с ограниченной ответственностью фирмы «Базальт», дело № 107/116 (349913, Лисичанск, ул. К. Маркса, 146; р/с 467188 в Лисичанском филиале НПК «Банка», МФО 304524).
8. Общества с ограниченной ответственностью фирмы «Ауксилиум», дело № 109/116 (349900, Лисичанск, ул. К. Маркса, 146; р/с 467357 в Лисичанском отделении Укрсоцбанка, МФО 304096).
9. Частного предприятия «Торгово-производственная фирма «Азатыч», дело № 155/118 (349908, Лисичанск, ул. Октябрьская, 302/62; р/с 644950 в Лисичанском отделении Проминвестбанка, МФО 404416).
10. Акционерного общества закрытого типа «Шаг», дело № 154/11 6, (349903, Лисичанск, ул.9-го Мая, 54; р/с 467470 в Лисичанском отделении Проминвестбанка, МФО 467470).
11. Общества с ограниченной ответственностью «Хоупфул», дело № 152/116, (349924, Новодружеск, ул. Шевченко, 4; р/с 467043 в Лисичанском отделении Укрсоцбанка, МФО 304096).

Претензии кредиторов и заявления возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Севастополя (335008, Севастополь, пл. Восставших,6) возбудил дела о банкротстве:

1. Дело № 056/3 на 000 «Эдгар», юридический адрес: 335040, Севастополь, ул. Лоцманская,5-36; р/с 467755, МФО 324957, ОКПО 19192172.
2. Дело № 059/3 на ЧП «Тонус», юридический адрес: 335011, Севастополь, пр. Нахимова, 5, кв.13; р/с 3468107, ПИБ Севастополя, МФО 324515, ОКПО 22285871.
3. Дело № 057/3 на 000 «Юран-Госфор», юридический адрес: 335055, Севастополь, пр. Генерала Острякова, 171-8; р/с 4467042 ПИБ Севастополя, МФО 324515, ОКПО 20753144.
4. Дело № 051/3 на ЧП «Юнона», юридический адрес: 335029, Севастополь, пр. Генерала Острякова, 35-35; р/с 1468912, АБ «Таврика» Севастополя, МФО 324377, ОКПО 22288042.
5. Дело № 046/3 на ЧПКП «АФАН», юридический адрес: 335000, Севастополь, ул. Очаковцев,37; р/с 468841, ЮКБ Севастополя, МФО 324775, ОКПО 13770334.
6. Дело № 047/3 на 000 «Диолет», юридический адрес: 335009, Севастополь, ул. Портовая, 2; р/с 1467964, МФО 324515, ОКПО 20724674.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Луганской области (348016, Луганск, пл. Героев ВОВ, д. 3а) возбудил дело № 43/96 от 11.04.1996 г. о признании банкротом КСП «Донецкие зори».

Юридический адрес: 349021, Луганская область, Славяносербский район, с. Веселая Гора, ул. Калинина; р/счет 000400803 в Славяносербском отделении банка «Украина», МФО 304137.

Заявления кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Києва порушив справи про банкрутство:

1. ТОВ «Стек», Київ. вул. Гоголівська,1/3, кв. 38, р/р 104467790 в «Укрінбанку-інвест», МФО 3217567.
2. ТОВ «Віра», Київ, вул. Б. Хмельницького, 52, р/р 467134 в АКБ «Мрія», МФО 321767.
3. АТ «Страхова компанія «Успіх », Київ, вул. Брюллова,7, р/р 467049 в Шевченківській філії АБ «Інко», МФО 300261.
4. МП «Аркон», Київ, вул. Б. Хмельницького, 62, р/р 2468401 в Станкофілії КФС «Еспобанку», МФО 322421.
5. ПП «Надя», Київ, вул. Довженка,10, р/р 468932 в Шевченківській філії «Брокбізнесбанку», МФО 320586.
6. ТОВ «Овен», Київ, вул. Баумана, 32/2, р/р 5467736 в «Промінвестбанку», МФО 300012.
7. ОАО НТП «Етма», Київ, пр. Перемоги,92/2. р/р 269116 в Лівобережному відділенні ПІБ, МФО 322119.
8. СМНВП «Оляна», Київ, вул. Пирогова,7, кв.2-а, р/р 1468537 в Радянському відділенні УСБ, МФО 322238.

Просимо кредиторів звертатися у місячний термін за адресою: 252030, Київ, вул. Б. Хмельницького,44-в,

---

Арбітражним судом Черкаської області (Черкаси, бульвар Шевченка, 307) за заявою державної податкової інспекції по Городищенському району Черкаської області (Черкаська область, Городище, вул. Леніна, 117) порушено справи про банкрутство.

— № 805/8 від 30.07.96 р., державного підприємства «Чарівниця», юридична адреса: Черкаська область, Городище, вул. Леніна, 54; р/р № 500606 в Городищенському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 354057;

— № 803/8 від 30.07.96 р., ТОВ «Вікторія МІБ», юридична адреса: Черкаська область, Городище, вул. Театральна, 4, кім.1; р/р № 467516 в Городищенському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 354057.

Претензії кредиторів та заявки санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державна податкова інспекція по Чортківському району Тернопільської області повідомляє, що арбітражний суд Тернопільської області (282021, Тернопіль, вул. Грушевського, 8) порушив справи про банкрутство:

1. №784-6 малого приватного підприємства «Ярослав». Юридична адреса: 283600, Тернопільська обл., Чортків, вул. Міцкевича, 60/10; розрахунковий рахунок №468010 в регіональній дирекції банку «Україна» м. Чорткова;
2. №785-6 малого підприємства «Алмаз». Юридична адреса: 283600, Тернопільська обл., Чортків, вул. Зелена, 24; розрахунковий рахунок № 468052 в регіональній дирекції банку «Україна» м. Чорткова;
3. № 787-6 малого підприємства «Едем». Юридична адреса: 283600, Тернопільська обл., Чортків, вул. Подільська, 6; розрахунковий рахунок № 468133 в регіональній дирекції банку «Україна» м. Чорткова.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Одесской области (270032, Одесса, пр-т Шевченко, 4) по иску ГНИ Киевского района возбудил дела о банкротстве:

1. МЧП «Хаджи-Сахиб», дело № 8/140-Б от 22.01.96 г. (Одесса, ул. Левитана, 101, кв. 56; р/с 467697 в АКБ «Югтокобанк», МФО 328737).
2. ООО «Ригель-Инвест», дело № 6/466 от 11.03.96 г. (Одесса, ул. Краснова, 7, кв. 2; р/с 467214, КБ «Имексбанк», МФО 328384).
3. МЧП «Тана», дело № 6/476 от 11.03.96 г. (Одесса, ул Перекопской дивизии, 155, корп. 2, кв. 3; р/с 1468370 в Центральном УСБ Одессы, МФО 328793).

Просим всех кредиторов и возможных санаторов подать заявление в арбитражный суд в течение месяца с момента опубликования объявления.

Арбітражним судом Сумської області (244011, Суми, вул. Рибалко, 2) порушено справи:

— № 4/39-б про банкрутство дочірнього підприємства «Оберіг-Суми» недержавного пенсійного фонду «Оберіг» (244030, Червона площа,5, р/р 141703 в Сумській обласній дирекції Укрсоцбанку, МФО 337018);

— № 8/43-б про банкрутство художньо-творчої і виробничо-комерційної фірми «Фаворит» (244030, Суми, пров. Терезова, 3, р/р 700198 у Зарічному міжрайонному відділенні Укрсоцбанку, МФО 337018).

Майнові вимоги кредиторів подаються до арбітражного суду Сумської області в місячний термін із дня опублікування.

Арбітражний суд Києва (вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справи про банкрутство:

№ 13/136 щодо фонду «Допомога Чорнобилю» (майдан Незалежності, 2; р/р № 700006 в 4-му Київському філіалі АПБ «Аваль», МФО 322971);

№ 13/135 щодо ТОВ «Кінвес» (вул. Лютеранська, 21; р/р № 467441 в АКБ «Легбанк», МФО 300056);

№ 13/137 щодо МП «Карат» (вул. Червоноармійська, 48, кв. 13; р/р № 468657 у Проектному відділенні ПІБ Києва, МФО 322186);

№ 13/139 щодо ТОВ «Дана» (вул. Червоноармійська, 38; р/р № 3467885 в Київській філії Лісбанку, МФО 300001);

№ 13/134 щодо СП «Хімімпекс» (вул. Саксаганського, 20; р/р № 606324 в «Укрексімбанку» Києва, МФО 322313);

№ 15/58 щодо МП «Монітор» (вул. Бессарабська, 2; р/р № 609674 в 4-му київському відділенні банку «Україна», МФО 300034);

№ 11/130 щодо ТОВ «Делія» (вул. Володимирська, 48; р/р № 1467283 в Українському кредитному банку, МФО 321701).

Словник співаків України

Наталка-полтавка

СПІВУЧА полтавка — так називають в еміграції відому українську співачку Наталію Носенко, одну з кращих представниць української вокальної культури за кордоном.



Наталія Носенко народилася 21 вересня 1916 року в Полтаві. Майже вся її велика родина була причетна до співу: батько — писар на залізничній станції, мав чудовий баритон, мати Килина співала альтом, у старшої сестри Варвари було розкішне сопрано, середульша сестра Аня — альт, а брат Микола володів чудової краси тенором. Хоча всі були обдаровані прекрасними голосами, ніхто й гадки не мав робити вокальну кар'єру. Всі прагнули професій, які дають опору в житті. Наталчине бажання стати професійною співачкою категорично заперечувалося.

Батько помер, коли Наталка була ще дівчинкою. Всі виховні клопоти лягли на старшого брата Миколу, який хотів бачити молодшу сестру тільки інженером. Отож вона вступила на робфак Полтавського сільгосппінституту, щоправда, провчилася лише півтора року. Потім Наталка вступає до Полтавського музичного технікуму. Її запрошують до Полтавського музично-драматичного театру імені Гоголя.

Восени 1941 року, під час Великої Вітчизняної війни, у Полтаві було створено оперний театр, директором і головним режисером якого став німецький піаніст Зігфрід Вольфер. Серед диригентів цього театру були Пилип Рябінін та Герман Жуковський, пізніше відомий композитор. Наталію Носенко запросили провідною солісткою. Серед інших вокалістів були: Віолетта Багмет, Тамара Миколенко, Тетяна Могиліна, В'ячеслав Баранович. Уже пізніше, 1942 року, до складу театру увійшли Борис Гмиря, Ігор Зайферт та Павло Захаров. Тут було здійснено низку блискучих постановок: «Чіо-Чіо-сан», «Богема» і «Тоска» Дж. Пуччіні, «Фауст» Ш. Гуно, «Кармен» Ж. Бізе, «Паяци» Р. Леонкавалло, «Сільська честь» П. Масканьї. Особливо пам'ятні виступи в операх «Фауст» Ш. Гуно та «Фіделіо» Л. Бетховена, де її партнером був знаменитий Борис Гмиря.

Влітку 1943 року з наближенням радянського фронту З. Вольфер вивіз театр до Кам'янця-Подільського, а невдовзі — до Німеччини. У Кам'янці-Подільському Наталія назавжди попрощалася з Борисом Гмирею, який вирішив залишитися на Батьківщині.

Подальший творчий шлях Носенко пов'язаний з Німеччиною, де їй та її колегам доводилося працювати у складних умовах. У Берліні вона стає солісткою концертної організації «Вінета», яка давала концерти для українських переселенців у німецьких таборах. Ставили й опери. У цей час український диригент Богдан Пюрко створює у Німеччині «Український оперний ансамбль», до складу якого увійшло чимало відомих співаків. Запрошено й Наталію Носенко.

1949 року Носенко разом з іншими переїхала до США. Вона оселяється в Детройті, де невдовзі з'являється і Пюрко з деякими солістами. Відновлюється діяльність «Українського оперного ансамблю» вже на американській землі. І знову Носенко стає в центрі цього колективу. Після передчасної смерті Пюрка (1953 р.) «Український оперний ансамбль» практично припиняє діяльність. Н. Носенко виступає лише в принагідних концертах, а найчастіше — в Шевченківських вечорах. Відсутність в еміграції постійних оперних театрів до певної міри завадила реалізуватися їй як оперній співачці. Час від часу вона виступає в концертах, а пізніше пов'язує життя з діяльністю церковного хору в місті Савсфільді (біля Детройта), з яким не пориває зв'язків ось уже більш як 30 років.

Щасти вам, наша чарівна полтавко. З 80-річчям!

Іван ЛИСЕНКО.



Фотоетюд Юрія ВЕНГЕРЕША.

З телетайпа

Якщо Бог дав тобі багатство

«Ми хочемо донести до всіх успішних підприємців моральний імператив, який має стати законом життя: якщо Бог дав тобі багатство, поділися ним зі слабшим, допоможи своїй державі». Ці слова прозвучали на прес-конференції найвідомішого українського мецената, президента міжнародного благодійного фонду "Ліга українських меценатів" Петра Яцика. На жаль, у нас таких людей — одиниці. «Український патріотизм і український бізнес ходять різними дорогами», — справедливо зауважив виконавчий директор ліги Михайло Слабошпицький. Для того, щоб ці шляхи перетнулися, і створено фонд. Процвітаючий бізнесмен має стати благодійником, як це є в світі. На жаль, Україна ще не має закону про благодійництво та меценатство. Не кожен, навіть маючи великі гроші, може вступити до ліги. Сюди запрошують тільки тих, хто вже зарекомендував себе меценатом.

Запитували — відповідаємо

Шуро, не свердліть отвори самі

У «ГУ» за 10 липня ц. р. ми розповіли про новинку, яка відчутно розширює перспективи лікувальної офтальмології, — окуляри «Лазар віжн». Реакція читачів не забарилася. На ваші запитання відповідають доктор медичних наук Н. Бушуєва (Інститут очних хвороб та тканинної терапії імені академіка Філатова АМН України), член-кореспондент РАМН, директор Російського наукового центру традиційної медицини Л. Хунданов, доктор медичних наук, професор Московської медичної академії імені І. Сєченова Ю. Жилов.

—Що лікують «Лазер віжн»?

—Ми рекомендували їх для широкого клінічного застосування у пацієнтів зі псевдо- та справжньою короткозорістю, далекозорістю, у разі астенопії (стомлення очей), астигматизму, після операцій на катаракту.

—Чи можна їх використовувати у разі глаукоми та відшаровування сітківки.

—Окуляри допомагають зупинити розвиток катаракти та глаукоми. А в разі відшаровування сітківки контролюють рух очних яблук.

—Чи має значення відстань між центрами очей?

—Ні. Окуляри універсальні, бо в них нема оптичних лінз.

—Чому розмір дитячих і дорослих окулярів однаковий?

—Оправу виготовлено зі спеціальної пластмаси, яка лише змінює форму. Можна зробити ширші чи вужчі дужки.

—Чому існує лише один тип оправи?

—Окуляри не розраховані на те, що їхноситимуть постійно. Вони не прикраса, а робочий тренажер. Адже ви не вимагаєте ідеальної краси від еспандера чи гімнастичної палички.

—Якщо завдяки «Лазер віжн» у мене поліпшиться зір на 1—2 діоптрії, доведеться замовляти нові оптичні окуляри. Дороге задоволення...

—Ідея тренажерів полягає в тому, щоб допомогти вам навчитися обходитися без звичних окулярів.

—Чому їх нема в широкому продажу, скажімо, в комерційних магазинах?

—Фірма «Лазер віжн» чітко дотримується принципу руху товару через фахівців. У США такі окуляри ви можете придбати лише за дозволом офтальмолога. У нас охорона здоров'я і торгівля — різні речі, тож виробник «Лазер віжн» пішов іншим шляхом. Офіційний дистриб'ютор в Україні — Одеський лікувальний центр адаптивно-рецепторної терапії «Інвет» (048255-40-69) — узяв на себе не лише функцію продажу, а й консультування та навчання.

—Мені здається, окуляри виготовлено так просто, що я й сам міг би зробити такі.

—Навряд. Отвори в окулярах мають конічну, а не прямолінійну форму, а цього можна досягти, лише застосувавши лазерну технологію. Відстані між отворами неоднакові, хоч і здаються такими. Втім, спробуйте. Може, винайдете власне «ноу-хау». Але пам'ятайте, що ваше дилетантство може завдати невиправної шкоди.

—Чому американські окуляри, а не німецькі чи французькі?

—Ця технологія справді унікальна, і аналогів у Європі її нема. Щоправда, підробки вже з'явилися. І не лише з Південно-Східної Азії, а й вітчизняні. Про їх лікувальний ефект говорити не випадає.

Спорт

За Кубок Девіса — з Медведєвим

Через тиждень, 20—22 вересня, на кортах ЗАТ «Наука-Спорт» (директор Анатолій Кржевін) у Києві відбудеться матч євро-африканської групи Кубка Девіса (перша ліга). Збірна України приймає колег із Норвегії.

Цій події було присвячено засідання оргкомітету під головуванням міністра зв'язку України Дмитра Худолія.

Суперники з'являться в нашій столиці вже завтра. Очолює норвезьку команду 24-річний Крістіан Руд, який входить до ста найсильніших гравців у світі. Нещодавно він переміг німця Бориса Беккера.

Приємно повідомити, що у складі збірної України — Андрій Медведєв. Його участь у матчі, гадаю, викличе неабияку зацікавленість у прихильників тенісу. До речі, змагання в п'ятницю та неділю розпочнуться об 11.00, в суботу, коли гратимуть пари, — о 12.00.

Як повідомив президент ФТУ Герман Беньямінов, окрім нашої зірки до складу української команди входять також: киянин Андрій Рибалко, харків'янин Дмитро Поляков та Денис Якименко з Донецька. Капітан збірної України — Олександр Долгополов.

Супервайзер матчу Лара Повлі з Фінляндії, арбітри — Шандор Арвай (Угорщина), Франсуа Парео (Франція). Директор матчу — Сергій Лашкул (Україна). Жеребкування пар відбудеться 19 вересня об 11.00.

Головний спонсор турніру і збірної України українсько-американо-нідерландо-німецьке ЗАТ «Утел», офіційний спонсор — «Приватбанк».

Сподіваємося, що кияни й гості міста побувають на турнірі і повболівають за українських майстрів тенісу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лише результати

Футбол. Кубок кубків. Сьйон (Швейцарія)—Нива (Україна, Вінниця) — 2:0. 1:0 Коломбо, 50, 2:0 Бонвен, 85.

***Ліга чемпіонів.* Група А.** Осер (Франція)—Аякс (Нідерланди) — 0:1, Грассхоппер (Швейцарія) — Рейнджерс (Шотландія) — 3:0. **Група В.** Боруссія (Німеччина, Дортмунд)—Відзев (Польща) — 2:1, Атлетіко (Іспанія)—Стяуа (Румунія) — 4:0. **Група С.** Рапід (Австрія)—Фенербахче (Туреччина) — 1:1, Ювентус (Італія)—Манчестер Юнайтед (Англія) — 1:0. **Група D.** Мілан (Італія) — Порту (Португалія) — 2:3, Гетеборг (Швеція)—Русенборг (Норвегія) — 2:3.

***

Матч чемпіонату країни «Динамо» (Київ)—Нива (Тернопіль) відбудеться завтра на стадіоні «Динамо». Початок о 16.15.

Баскетбол. Кубок Корача. Ферро (Україна, Запоріжжя) — Астра-Баскет (Швеція) — 71:72 (43:37), Метрополь ІОS (Латвія, Рига)—Денді-Баскет (Україна, Київ) — 82:75 (39:33), Ербас (Румунія, Бухарест)—БІПА-Мода (Україна, Одеса) — 58:80, Луганъ (Україна, Луганськ) — Калев (Естонія, Таллінн) — 86:86.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
Рукописів не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 236869.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311170.